

Vsem Jozefinam in Jožefom

(„Pepcam“ in „Pepčkom“)

v spomin godovanja 19. sušca 1904!

Posvečuje častitelj Matej Stergar.

Srcé mi napolni z ljubeznijo Bog
In k pravemu nagni mi voljo,
Da Jožefom vsem, Jozefinam okrog
Častitko podarim najboljo!

Vsak Jožef pozdravljen, si star ali mlad,
Pozdravljena „Pepca“ mi vsaka!
Življenje Vam nosi zaželjeni sad
In srečo, ki pravi enaka!

Nesreče nebó Vas in sile varuj,
Prijateljstva plašč Vas odevaj!
Vaš angelj nad Vami nenehoma čuj,
Ljubezni Vas solnce ogrevaj!

Od zunaj in v srcu bodi Vam mir,
Na duši, telesu pa zdravje,
Iz tega Vam teci zveličanja vir,
Ki milost iz rajskih višav je!

Obilico let Vam včakati daj
Preljubi naš Oče nebeški!
Kolikor možno, bod' zemlja Vam v raj,
In v dar Vam ves blagor človeški!

V presrčni radosti obhajajte god
Vsi Jožefi, vse Jozefine!
Osoda Vam daj veličasten sprevod
V nebesa iz „solzne doline“!

Kdor svetega Jožefa nosi imé —
Prelepo, častitljivo, drago —,
K patronu visoko povzdigni srcé,
Posveti dejanje mu blago!

Naj zdaj plemenito se delo rodi,
Ko Jožefov god se praznuje,
Da družba za uboge se osnovi,
Ki ubogim se vse m posvečuje!

Saj družbe za uboge še nima svet,
Ki revežev vseh se usmili!
To terja že mir, socialni red:
„Pomoč v sleherni sili!“

Za veke Vi storite dobro in prav,
Če sprejmete to-le glasilo
Iz krogov sočutnih duševnih višav,
Premnogim to bode v rešilo!

Posebej še pesnik — vsem Jožefom v čast —
Imena vsa Vaša proslavi;
Duhá in srcá in peresa oblast
Spominek Vam več en postavi!

To družba z asili in časnikom bod' —
Trojica nepresegljiva —
Pomoči ker ubogih celi zarod
Še boljše nikjer ne dobiva!

Svet Jožef, si oče ti ubogih zares,
Rednik si bil uboge družine —
O, sprosi gotovo pomoč iz nebes,
Pomoč za rešnje nam čine!

Kdor ta spominek za sebe ali kot darilo za koga drugega sprejme in zanj, namreč samo za tiskano pesem s podobo 50 vin., s podobo in okvirom pa 2 K plača — preplačila se hvaležno sprejemajo — stori veliko dobro delo! Kajti ves dohodek je namenjen novi družbi občenemu zavetišču za uboge in časniku, kateri prav posebno zastopa koristi ubogih delavcev in delanezmogočih! Vsak Jožef, vsaka Jozefina naj že svojemu patronu sv. Jožefu v čast, iz ljubezni do bližnjega ter usmiljenja do ubogih, vzame eden ali več teh spominkov! To žrtev naj donese vsakdo, s katerim koli imenom. Tako se nabere svota, potrebna za osnovo družbe, katera bodi pravo rešnje delo za uboge in pomoči potrebne — vse! Ali — tej družbi pristopiti morajo ubogi vsi — od prvega do zadnjega. Potem šele more podpisani s tem večjim veseljem in vspehom žrtvovati vse svoje duševne moči v prid trpečega človeštva!

V Ljubljani, dné 8. sušca 1904.

Matej Stergar,
pisatelj, Grubarjeva cesta št. 1.

M. Hergar

03004/1908

70730

NARONIA IN UNIVERZITETINA
KUTINICA

